

KARALIENES ISTABA

SĒNU KARALIENE.

Reiz dala majā dzīvoja beka.

Viņa bija liela, skaista un gudra. Viņas sēnes domāja, ka viņa ar to visu lielās, bet tā patiešām bija liela, skaista un gudra.

Reiz kādu dienu sēnes sāka šaubīties, ka beka ir tiešām karaļiene. Citas sēnes iedomājās protestēt. Sāka saukāt beku par nezināmu, stulbu un sīku. Beka bija dumīga un sāka karu, bet citas sēnes domāja, ka beka sajūkusi un traka. Sākās karš sēnes sāka blaustīties un beka vairs neapreibās karu. Beka aizbēga un tad iestājās miera.

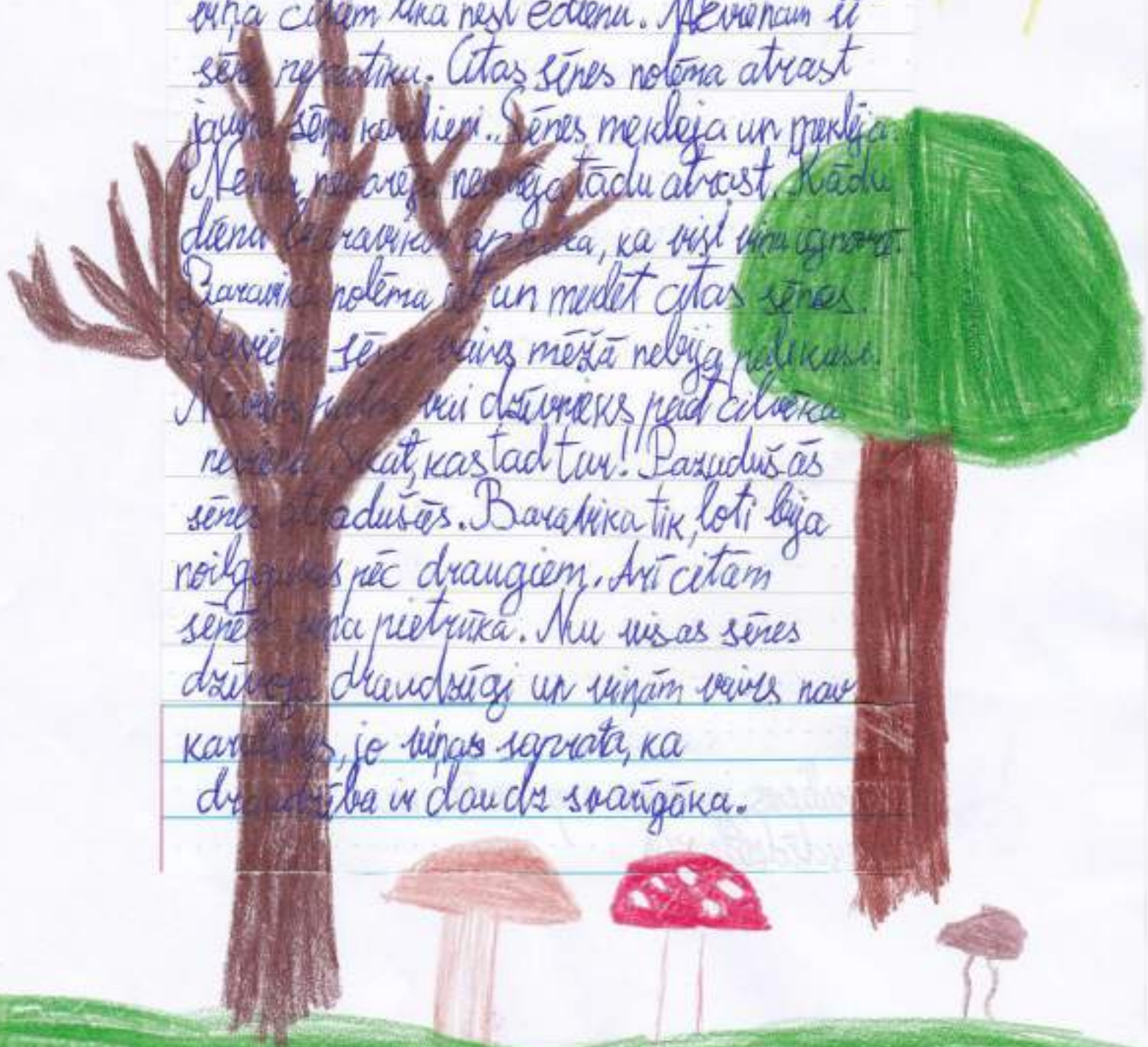

Sēņu karaliene.

Reiz kādā mežā dzīvoja baravīka. Tīna bija skaista, gudra un jauka. Tās sēnes visu uzskatīja par sēņu karalieni.

Baravīka domāja ka ir pārāk un viņa citām lina nest ēdenu. Mežonam it sēnes nepatiku. Citas sēnes nolēma atrast jaunu sēņu karalieni. Sēnes meklēja un meklēja. Nema, neare, neviņa tādu atrast. Kādu dienu baravīka apzīmēja, ka viss viņa iznācis. Baravīka nolēma at un medēt citas sēnes. Mežonā sēnes paiz mēsā nebija pūdikums. Mežonā pūdikums vai dūvums pad cilvēka nevēlā. Kat, kas tad tur! Parušuās sēnes atadušās. Baravīka tik, loti bija noilgpus pēc draugiem. Arī citām sēnēm viņa pietrūka. Nu visas sēnes dzīvoja draudzīgi un viņām veies par karalieni, je viņas saprata, ka draudzība ir daudz svarīgāka.

Sēnu karadziene

Reva kādā mežā dzīvoja sēnu karadziene. Tīna bija skaista un atbildīga. Kāds sēns viņai uzliedzās. Kā viņai kadrojās. Tīnu sauca par golemi. Tā bija vismūkākā sēne mežā.

Mūsu sēnu karadziene devās apskatīties savu sēnu pilsētu. Tīna redzēja savus sargus, kas bija mūsmures. Tīna devās tālāk, bet tad viņa redzēja savu labāko draudzeni vilnīti. Tīnas sāka iet kopā uz viņu mūkākā vietu Sēnu laukereju. Tīnas iegāja iekšā un nopīkda sēnājus, siltos bulkas. Tīnas devās tālāk un tālāk.

Tīnas aizgāja mājās. Tad Tad nākamajā dienā Sēnu karadziene atrada citu draugu.

Sēņu karaliene.

Reiz mežmalā dzīvoja
mušmire. Ķīna ir жона каралиene.
Ķīna bija izlēnīga.

Mušmire pavēlēja visiem
taisīt viņas māju. Citas sēnes
naktīs nevarēja gulēt. Pēc mēneša,
kad māja bija pabeigta, tad mušmire
neko nedeva citām sēnēm.

Sēnes bija ļoti dusmīgas.
Atnāca dzīvnieki un apēda mušmīri.

Reiz kādā jaukā mežā,
 mušmīre teica: Es esmu
 viskaitākā. Bet gailene
 teica, ka mušmīrei
 jaukž jo gailene ir vis-
 kaitākā. Ar muška pelikān-
 zinis no šīs čunas un
 iemotnāja kopkumi.

Baravīka jautā kad
 noties kopkumi? Beka
 atbildēja ka pēc nedēļas
 Ar muška omeja ka
 mušmīri apēdis alnis.
 Baravīka aiznācēja,
 Labāk pērnā tā!
 Rakni vel apēdis! Beka raka:
 Kopkumi jau cit! Visas

Sēnu
 Kancaliene

šēnes gatavojās vakaram
 bet pierē bija tikai rakātm
 čedzējusi. M pierē vakarā
 bet kopkumi ir šon vakarā
 Visas šēnes ir uz katšes,
 bet pierē kā pilipimī riekoša.
 Tad rakni šī rakkišit un
 pokrit tieki uz katšes.
 Visas šēnes palikam mitēm
 vabā. Un ka ranc būnūtis
 pierē uz vabēja un kļūka
 ranc kancaliēni

Sēņu karalietne.

Reiz mūrmola dzimoga daudzi sēni.
Vēna no vēnām bija baltāviņa. Vēna bija sēņu
karalietne. Bērāviņa bija vārtēgudra un
cēla. Vēsi ļoti vīnu cēnija. Vēna bija vismaistēka.
Vēsi grūleja ar vīnu pētentes. Pē karalietnes
pils stāvēja pils. Sēnes grūstijas, blāustijas,
ļau tūvai tūtu pē sēņu karalietnes. Sēnesrajaie
mūsmūrei sparāda ja vīna ar grūleja bēt par
sēņu karalietni. Bēt vīna ar vīnu pētentes
par bēnāviņa - sēņu karalietni un sēņu
stārgā pē pilsētā. Lētā sēņu vīnu pētentes
pē mūsmūrei un ar vīnu sēņu karalietni.
sēņu. Vēna knapi tika sēņu no lēda pilsa un
tronspa. Mūsmūrei up vīna bēt par karalietni.
Vēna pētentes pē pētentes sēņu karalietni pē
princesi, nosvīnēja karalietni dzimoga dži un
lāimīgi!

Ēn K. Kalline

Reiz kādā jaukā dienā
Mūsmire saņēma vēstuli no
Kecā karaļa. Kecā karalis jau
ilgi valdīja pār Sēnu karalvalsti.
Kecā karalis bija gaileņe, vislielākā
gaileņe Sēnu karalvalsti.

Vēstulē bija rakstīts tā:
„Mīlā Mūsmire, es jau daudzu
gadus esmu Sēnu karalvalsts
karalis. Es jau esmu par vecu, lai būtu
karalis. Es tā padomāju, ka tu variētu
būt pārņēma kas valdīs pār Sēnu
karalvalsti, ja tu būtu laba valdniece.”

Mūsmire bija ļoti laimīga un
priekrīta. Nu bija jauna karaliene. Kisi
Sēnu karalvalsti bija laimīgi un priecīgi.
Tā viņi dzīvoja līdz mūža galam.

Sēnu Karaliene.

Reiz dzīvoja meža gailenīte. Kina
bija zkaista. Kina gribēja būt princese,
bet gailene mamma teica kājābūt karalienei
Gailene piekūta, bet viņa nevarēja ~~vi~~ būt
karaliene jo viņa bija jauna vēl.

Laikā kādi mēnēti un viņa kļuva
par karalieni. Kriemtas patika. Gailene
atļāva daudz lietas darīt, kas
ne bija atļautas bet dažas lietas neļāva.
Pēc kāda laika daudz zēni udzējis, ka
nozūds mantas. Tad gailene viņi likumus
atņāva. Kamēr ir viņa manta atņādi.
Pēc kāda laika viņi tika atņādi. Gailene
piekodināja tā neviņi neļādi.

Biežs viņ bija viņem laiki.
Gailene viņ neļādi būt karaliene.

Sēņu karaliene.

Reiz lielā mešā dzīvoja
mušmīre. Tā bija ļoti gaļīgas
sēnes viņu uzskatīja par karal-
ieni. Mušmīres krāsa bija sarko-
na ar baltu.

Sēņu karaliene gāja ienā
lielajā mešā. Mušmīre ieraudzī-
ja daudz sēņu. Mušmīrei lik-
ās ka tās ir divainas sēnes. Muš-
mīre ieraudzīja ka tām sēnēm ir
divaina krāsa. Mušmīre gāja
tālāk mešā. Tur viņa ieraudzī-
ja gaileri. Mušmīre pie sēnēs no-
sūtēja. Pieltek krāsu nekad nes-
mu redzēu. Tā mušmīre gāja ap-
al pie savām sēnēm.

Mušmīre tā arī gāja ap-
al uz savu mešu. Tās sēnes ir priecī-
gas redzēt sēņu karaliene. Un arī sē-
ņu karaliene ir priecīga redzēt viņas
sēnes.

Sēņu karaliene.

Reiz kādā mežā dzīvoja sēnes. Vīnas uzskatīja, ka sarkanā mušmīte ir sēņu karaliene, jo viņai bija koša cepurīte un vēl svārciņi. Vīna vēl bija stipra.

Nākamajā dienā viņa komandēja visus. Bērniņi bija jāsalasa brūklenes, bet gaileni bija jāsarauc citas sēnes. Vīna pati aizgāja nosnausties. Vīna bija piekususi, bet citas sēnes viņai uzticisija pārsteigumu. Vēlāk viņa pamodas un sāka pūcāties, jo redzēja balonus, kūkas, pīrāgus, spidumņus. Sēņu karaliene atlāva visiem atpūsties. Visas sēnes aizgāja atpūsties. Pēc tam visas sēnes pamodās un svinēja ballīti.

Sarkanai mušmītei viss bija apnicis. Tāpēc viņa aizbēga uz citu mežu. Vīna tur dzīvoja mierīgi.

Seruu izstrāde.

Reizī radās mūsu pasaulē dzimējs zafīr mūšmīra. Kina bija sēru karalivis. Tāpat mūšmīra bija indīga, bet jaunais kinas sērs cūrijou zafīr mūšmīru un viņou cūrijou cītus.

Kādu dienu zafīr mūšmīru nokāda darījumā ar sarkano mūšmīru. Kina teica: „Mēs nojauksim nojauksim pilsētu par aru tu mēs dabūsi īpašus dimantus. Kina sērs sērs sarkano zafīru.” Tad pāru bija sērs masīva, kur cēsi? Neapstāvēti atbildeja mūšmīra. Egijāsi mūsā viņa skatas apriņķī. Kina cūrijou dimantus. tāču pūnīsa tieš pūnīsa.

Kina sērs sērs sērs sērs sērs dimantus. Pūnīsa cūrijou un sērs laimīgā nokāda mūšmīra.

MANA SĒŅU KARALIENE

Kādā skaistā mežā auga liela Bērzlape, kas tika dēvēta par ēdamo sēņu karalieni. Kā jau visām karalienēm arī šai bija savs galms un ienaidnieki. Šīs karalienes ienaidnieki bija neēdamās sēnes, kurām, savukārt, karaliene bija Mušmire. Viņa sevi uzskatīja par visskaistāko sēni. Ēdamās sēnes vienmēr bija laipnas pret cilvēkiem, bet tieši pretēji uzvedās neēdamās sēnes - tās gribēja saindēt cilvēkus.

Kādā skaistā un saulainā dienā Bērzlapei bija dzimšanas diena un viņa rīkoja lielas svinības. Viņa, kā jau labsirdīga sēne, uzaicināja arī neēdamās sēnes uz svinībām. Mušmire, sapņemusi šo ielūgumu, sāka domāt plānu kā izdarīt tā, lai ēdamās sēnes pazūd no meža, jo tad nebūs arī Bērzlape un viņa varēs būt vienīgā sēņu karaliene. Ilgi domājusi, Mušmire izdomāja saindēt ar indi cepumus, kas sēnes padarītu vecas un tās sapūtu. Mušmire, sagatavojusi cepumus, dodas uz svinībām. Ienākusi pļavā, kurā notika svinības, viņa cepumus nolika uz galda un pati aizgāja dejot. Pēc kāda laika Mušmire novēro, ka cepumus neviens pat nav pagaršojis, tādēļ palika nemierīga. Bet pēc kāda laika, notiek kaut kas negaidīts - ierodas sēņotājs. Visas mazās sēnītes skrēja un nesaprata, kur lai paslēpjas. Pēkšņi tās uzjautāja Mušmirei, vai var slēpties zem viņas cepurītes. Mušmire jau gribēja teikt nē, bet sapratusi, ka, ja sēņotājs paņems visas sēnes tad, viņas plāns ar cepumiem neizdosies, tādēļ atļāva sēnītēm paslēpties. Kad sēņotājs aizgāja visas mazās sēnītes pateicās Mušmirei. Tā Mušmire saprata, cik labi ir būt draugam.

Kopš tās reizes neēdamās sēnes draudzējas ar ēdamajām sēnēm un Bērzlape ar Mušmiri vairs neķīlidojas.

Enīša Podniece
4.c

Mūsu sēnu karalīce

Sava māsā dzimoga karalīce bazarūna. Tād rādū dīru cilvīri gāja sēpat uz mīnu. Karalīce bazarūna rīdēja uz sēpat. Tād cilvīri pācīma sēnu karalīci. Jo cilvīri rīcīnāja, ka sēnu karalīce ir dīva. Sēnu karalīce nobējās, jo viņa nesaprata, kas viņu u- lina grozā pū u tām sēnim. Nākamajā dīvā karalīces draugi gāja pū viņa u mos. Viņi pū- klauvēja pū dīvām, nūvīri nūtraucā. Dīvīvi bija uolā. Sēnu draugi iēgāja karalīces mājā. Draugi domāja, kur gar pābūri karalīce? Viņi no drau- gīm tūca, varbūt viņa ir nokogta! Viņi dīvām mēklit karalīci. Viņi viņu iasmēkējās, bet uelki. Viņi gāja gāja uz nokāca pū kāclan lūlan mājās uz iēgāja mājā ientā. Viņi dzīrdēja, ka kāds sauc palīgā. Draugi uz cūk sēnija uz to mitu, kur kāds sana palīgā. Tūc stāvēja groas, kurā bija uolota sēnu karalīce. Uolā! Draugi pūcīgi uolucā. Mīnu sēnu karalīce ir abradusī. Draugi iēcila karalīci no groas, uz viņi rēpā dīvām atpaxal uz mīnu. Viņi mēnā uolūvīri bija launīgi. Un lābi, ka mīnu karalīce ir mājās mīnu mēnā!

Autors
Kati Lūvāns

Paradza par bērniem.

Reiz jaukā, saulā egļu mežā dzīvoja māma
bērniņi. Pa dienu mežā dzīvoja putniņi. Pa
meža takām staigāja stīviņas, cilpoja nakis, brasi
sēņi lielais alnis. Naktī, kad vēri aingāja gu-
lēt un iestājās tumša, mānā bērniņi sajūta
vientuļību. Viena vēlējas parlēpties sēņiņā.
Un cik ilgi šis sēņu sēdriņu viņa jūtas drošāk. Pēc
garās naktis un dienas saulaini rīts. Mānā bērniņi
izlēca jaļķu no sēnām. Kas tad tas? Blakus no
sēnām spīdēja mānā bērniņi cepurīte. Tā bija mā-
nā bērniņas māsiņa. Nu mānā bērniņi vairs
neliela vientuļi. Arī naktis tumša viņi vairs nelietēja.

"Mana sēpu karalīene."

Reiz mežā bija kāda sēpu karalvalsts, kurā valdīja
daiļa karalīene. Viņas pavasistrieki ļoti priecājās, jo šodien
bija karalīenes daimšarais diena. Tikmēr cilvēku pasaulē bija
iestājus rudenis. Un visi devās sēpot. Vīri meāi bija pilni ar cilvēkiem.
Kuri lasīja bēkas, guibes, bērslapes un pat vilnīšus. Tācu mušmīres
navieris rakstīja, jo tās ir indīgas. Visas sēpes bija priecīgas, viņas
gaidīja, ka kāds viņas nogrūstīs un ieliks groziņā. Sēpu karalīene
bija nemanāma, viņa audzēja jaunus un masīvas sēpītes. Katru reizi,
kad kāds nogrūstēja mēķi sēri, viņa to vietā radīja jaunas. Un tā katru
gadu salasījusi pilnus grozus ar sēpēm viņi devās mājās un garšīgi
pāēda.

